

[Svend Auken]

fastfryser – jo mere retfærdigt bliver systemet. Det tror jeg man skal være leder af det radikale venstre for at kunne forstå dybden af. Hvad er det, de mennesker rent faktisk oplever? De oplever, at deres levestandard det ene år falder med 6 pct., det næste år falder med 6 pct. og det følgende år skal falde med 6 pct., og så tror jeg, retfærdigheden forekommer meget teoretisk.

Til gengæld skal de arbejdsløse ikke føle, at de er glemte. De vil ligesom alle andre medlemmer af en arbejdsløshedskasse blive omfattet af en forhøjelse af kontingentet til A-kasserne på 335 kr. om året. Jeg erindr om, at det ikke er mange måneder siden, at et flertal i denne sal indbefattede det radikale venstre var enige om, at der ikke skulle ske nogen forhøjelse af medlemsbidraget til A-kasserne. Det sker ikke desto mindre alligevel.

Så vil arbejdsministeren måske indvende, at efterlønsmodtagerne til gengæld vil kunne nøjes med halvt kontingent i fremtiden, men til det er der at sige, at regeringen til gengæld ikke agter at regulere efterlønsatserne overhovedet.

Tilbage bliver et billede, som er meget entydigt: de mennesker, der er arbejdsløse, syge eller på anden måde afhængige af samfundets hjælp, bortset fra pensionister, der ikke modtager boligydelse fra det offentlige, skal i de kommende år indstille sig på, at de ingen andel får i den velstandsfremgang, der kommer i det danske samfund. Den forbeholdes alene dem på arbejdsmarkedet, som ikke rammes af regeringens lønramme og indgreb over for arbejdsmarkedet.

Igen må jeg gøre en undskyldning, jeg havde overset lovforslaget om de praktiserende læger. Regeringen tror sikkert, at det virker meget afbalancerende, men kendsgerningen er, at det altså er den eneste anden gruppe uden for bistandsmodtagernes og lønmodtagernes kreds, som regeringen har haft kig på. Restindkomsternes vækst røres der ikke ved, avanceglidningen sker der ikke noget ved, alle de andre honorarer og tantiemer og ordninger, der findes, berøres ikke af regeringens politik.

Jeg tror, finansministeren var oprigtig, da han for et øjeblik siden sagde, at dette er udtryk for, hvad regeringen forstår ved social balance og social fordeling.

Jeg forstod også på hr. Niels Helveg Petersen, at det var hans begreb om social fordeling og social balance, men jeg tror ikke, at det er ret mange andre menneskers begreb om, hvad der er social retfærdighed.

Hvordan kan man forklare, at de, som i forvejen har det allerringest, socialt, økonomisk, menneskeligt, skal bære de allertungeste byrder, ja, i virkeligheden skal bære de tunge byrder alene?

Vi bebrejdede tidligere, at den indkomspolitik, man lægger op til, savner perspektiv: der er ikke noget perspektiv med hensyn til skattereform, der er ikke perspektiv med hensyn til arbejdstidsnedsættelse, med hensyn til overskudsdeling osv. Det eneste perspektiv, der knytter sig til den stramme indkomspolitik ved siden af, er, at de mennesker, der er så ulykkelige ikke at have arbejde eller på anden måde er afhængige af samfundets hjælp, rammes endnu hårdere, endnu mere brutalt.

I socialdemokratiet er vi ikke af den opfattelse, at det er muligt at love folk på arbejdsløshedsunderstøttelse, bistandshjælp osv., at de skal have en hurtigere indtægtsudvikling end andre mennesker. Men vi mener, at det er et udtryk for simpel retfærdighed, at man som et minimum sikrer disse grupper den samme indtægtsudvikling og de samme muligheder som andre grupper.

Socialdemokratiet kan ikke medvirke til de forslag, der her foreligger. Vi er selvfølgelig parat til at se på de mange forskellige reguleringsforslag i de enkelte udvalg, men vi mener, at det er noget af det mindst sociale, noget af det mest skæve, noget af det mest uretfærdige, der længe er præsenteret for det danske folketing og desværre ikke i form af en mindretalsregerings udspil til forhandling i salen, men i form af, at det radikale venstre alle de smukke tilkendegivelser til trods har bundet sig i et politisk forlig til denne uretfærdige pakke, sådan at der – hvis i øvrigt den frie demokrat, de nordatlantiske mandater og andre støttegrupper for den nuværende regering holder fast – på forhånd, inden man kan gøre indsigelser, inden man kommer i gang med de realistiske forhandlinger her i tinget, er sikret et flertal for dens gennemførelse.

Lizzie Lichtenberg (KF):